



Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
YVES BOT IŠVADA,
pateikta 2016 m. gegužės 26 d.*

Byla C-218/15

**Baudžiamoji byla
prieš
Gianpaolo Paoletti ir kt.**

(Tribunale ordinario di Campobasso (Kampobaso teismas, Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Pagrindinės teisės — Palankesnio baudžiamojo įstatymo taikymas atgaline data — Rumunijos įstojimo į Europos Sąjungą poveikis iki įstojimo padarytam nusižengimui, kurį sudaro pagalba neteisėtai imigruoti į Italijos teritoriją“

1. Šioje byloje Teisingumo Teismo prašoma išnagrinėti Rumunijos įstojimo į Europos Sąjungą poveikį nusikalstamai veikai, kurią sudaro pagalba Rumunijos piliečiams neteisėtai atvykti ir gyventi Italijos teritorijoje, jeigu tokia veika padaryta iki įstojimo. Tiksliau, *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso teismas, Italija) kelia klausimą, ar dėl šio įstojimo, kuris įvyko po minėtos veikos padarymo ir iki nusikalstamą veiką padariusio asmens nuteisimo, išnyksta nusikalstama veika, kurią sudaro pagalba neteisėtai atvykti į Italijos teritoriją ir ten apsigyventi.

2. Šioje išvadoje paaiškinsiu priežastis, dėl kurių manau, kad dėl valstybės įstojimo į Sąjungą, kuris įvyko padarius nusikalstamą veiką, kurią sudaro pagalba šios valstybės piliečiams neteisėtai atvykti į valstybės narės teritoriją ir ten apsigyventi, ir iki tokią veiką padariusio asmens nuteisimo, ši nusikalstama veika neišnyksta.

I – Teisinis pagrindas

A – Sąjungos teisė

3. Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos** 49 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Niekas negali būti nuteistas už veikimą ar neveikimą, kurie pagal jų padarymo metu galiojusią nacionalinę ar tarptautinę teisę nebuvo laikomi nusikalstamomis veikomis. Taip pat negali būti skiriama griežtesnė bausmė negu ta, kuri buvo taikoma nusikalstamos veikos padarymo metu. Jeigu po to, kai nusikalstama veika buvo padaryta, įstatymo nustatyta lengvesnė bausmė, skiriama lengvesnė bausmė.“

* Originalo kalba: prancūzų.

** Toliau – Chartija.

4. 2002 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2002/90/EB, apibrėžiančios pradėjimą neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi***, 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kiekviena valstybė narė įteisina atitinkamas sankcijas „tam, kas iš anksto apgalvotai padeda asmeniui, kuris nėra valstybės narės pilietis, atvykti į valstybės narės teritoriją arba per ją vykti tranzitu pažeidžiant tos valstybės įstatymus dėl užsieniečių atvykimo arba jų vykimo tranzitu“, taip pat „tam, kas dėl finansinės naudos iš anksto apgalvotai padeda asmeniui, kuris nėra valstybės narės pilietis, apsigyventi valstybės narės teritorijoje pažeidžiant tos valstybės įstatymus dėl užsieniečių gyvenimo“.

5. 2002 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2002/946/TVR dėl bausmių sistemos stiprinimo siekiant užkirsti kelią padėjimui neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi****, 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų siekiant užtikrinti, kad už Direktyvos 2002/90 <...> 1 ir 2 straipsniuose apibrėžtus pažeidimus būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasiomis baudžiamosiomis bausmėmis, dėl kurių gali būti taikoma ekstradicija“. Šio pamatinio sprendimo 1 straipsnio 2 dalyje taip pat nurodyta, kad atitinkamais atvejais kartu su šiomis bausmėmis gali būti taikomas išsiuntimas.

B – Italijos teisė

6. Italijos Konstitucijos 25 straipsnio antroje pastraipoje nurodyta, kad niekas negali būti baudžiamas kitaip negu pagal įstatymą, kuris galiojo iki padarant pažeidimą.

7. *Codice penale* (Baudžiamasis kodeksas) 2 straipsnio pirmoje pastraipoje numatyta, kad niekas negali būti baudžiamas už veiką, kuri pagal jos padarymo metu galiojančius įstatymus nebuvo laikoma nusikalstama veika. Pagal šio kodekso 2 straipsnio antrą pastraipą niekas negali būti baudžiamas už veiką, kuri nėra nusikalstama veika pagal vėlesnius įstatymus. Jeigu asmuo yra nuteistas, turi būti nutraukiamas bausmės vykdymas ir pašalinamos baudžiamosios pasekmės.

8. 1998 m. birželio 25 d. *Decreto legislativo n. 286 – Testo unico delle disposizioni concernenti la disciplina dell'immigrazione e norme sulla condizione dello straniero* (Įstatyminis dekretas Nr. 286, kuriame pateikiama nuostatų, susijusių su imigracijos teisės aktais ir taisyklėmis dėl užsieniečių statuso, suvestinė redakcija)*****, iš dalies pakeisto 2009 m. liepos 15 d. Įstatymu Nr. 94*****, 12 straipsnio 3 dalies a ir d punktuose numatyta, kad, išskyrus atvejus, kai yra padaromas sunkesnis nusizengimas, kiekvienas asmuo, kuris, pažeisdamas šios suvestinės redakcijos įstatymo nuostatas, skatina, organizuoja, finansuoja ar vykdo užsieniečių gabenimą į Italiją ir jam vadovauja arba atlieka kitus veiksmus, kuriais siekiama leisti užsieniečiams neteisėtai atvykti į Italiją ar į kitos valstybės, kurios piliečiai jie nėra arba kurioje jie neturi leidimo nuolat gyventi, teritoriją, baudžiamas laisvės atėmimo bausme nuo penkerių iki penkiolikos metų ir 15 000 EUR bauda už kiekvieną asmenį, jeigu veika susijusi su penkių ar daugiau asmenų neteisėtu atvykimu į Italijos teritoriją ar buvimu joje arba jeigu veiką padaro trys ar daugiau asmenų bendrininkaudami arba naudodamiesi tarptautinio transporto paslaugomis, arba naudodami suklastotus ar pakeistus ar kaip nors kitaip neteisėtai gautus dokumentus.

9. Dekreto Nr. 286/1998 12 straipsnio 3*bis* dalyje nurodyta, kad, išskyrus atvejus, kai šio straipsnio 3 dalyje nurodytos veikos padaromos dviem ar keliais iš šio straipsnio 3 dalies a–e punktuose nurodytų būdų, jame nurodyta bausmė griežtinama.

*** OL L 328, 2002, p. 17; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 64.

**** OL L 328, 2002, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 6 t., p. 61.

***** 1998 m. rugpjūčio 18 d. GURI Nr. 191 paprastasis priedas.

***** 2009 m. liepos 24 d. GURI Nr. 170, toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 286/1998.

II – Faktinės aplinkybės

10. Gianpaolo Paoletti ir keli kiti asmenys buvo patraukti atsakomybėn, be kita ko, už tai, kad sudarė sąlygas neteisėtai atvykti į šalį 30 Rumunijos piliečių dar prieš Rumunijai įstojant į Sąjungą. Konkrečiau jie kaltinami iš anksto apgalvotu būdu ir sukčiavimu išvengę nuostatų, kuriomis reglamentuojamas darbuotojų užsieniečių atvykimas, taikymo, kad pasipelnę aktyviai ir ilgą laiką išnaudodami užsienio darbuotojus kaip pigią darbo jėgą, ir šie požymiai atitiko Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 12 straipsnio 3 ir 3a dalyse numatytą nusikalstamą veiką.

11. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas patikslina, kad kaltinamieji Peskaroje (Italija) įsteigė bendrovės *Api Construction SRL*, kurios buveinė yra Bukarešte (Rumunija), fiktyvų filialą *Oma Srl*. Jie kreipėsi į *Direzione Provinciale del Lavoro di Pescara* (Peskaros savivaldybės darbo inspekcija, Italija), prašydami 30 Rumunijos piliečių išduoti darbo leidimus, o vėliau ir atitinkamus leidimus gyventi Italijos teritorijoje ir juos gavo pagal Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 27 straipsnio 1 dalies g punktą, pagal kurį darbdavio prašymu laikinai ir neatsižvelgiant į įstatyme numatytą Italijos teritorijoje veikiančių organizacijų ar įmonių įdarbintų darbuotojų iš užsienio kvotą priimti į darbą darbuotojus iš užsienio konkrečioms funkcijoms ar užduotims atlikti ribotą ar apibrėžtą laiką.

III – Prejudiciniai klausimai

12. *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso teismas), abejodamas, kaip aiškinti Sąjungos teisę, nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar [1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos]***** 7 straipsnį, <...> [C]hartijos <...> 49 straipsnį ir [ESS] 6 straipsnį reikia aiškinti taip, kad dėl Rumunijos įstojimo į <...> Sąjungą 2007 m. sausio 1 d. buvo panaikinta nusikalstama veika, numatyta 1998 m. Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 <...> 12 straipsnyje, kurią sudaro pagalba Rumunijos piliečiams neteisėtai imigruoti ir neteisėtai gyventi Italijos valstybės teritorijoje?
2. Ar šios nuostatos turi būti aiškinamos kaip užkertančios kelią valstybei narei taikyti palankaus galiojimo atgaline data (*in mitius*) principą asmenims, kuriems iki 2007 m. sausio 1 d. (ar kitos paskesnės datos, kurią sutartis visiškai įsigaliojo), kada Rumunija įstojo į Europos Sąjungą, buvo numatyta atsakomybė už 1998 m. Įstatyminio dekreto Nr. 286/1998 <...> 12 straipsnio pažeidimą dėl to, kad jie teikė pagalbą Rumunijos piliečiams neteisėtai imigruoti, kuri nuo 2007 m. sausio 1 d. nebelaikoma nusikalstama veika?“

IV – Analizė

13. Savo klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar EŽTK 7 straipsnis, Chartijos 49 straipsnis ir ESS 6 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad dėl Rumunijos įstojimo į Sąjungą išnyko nusikalstama veika, kurią sudaro pagalba Rumunijos piliečiams neteisėtai atvykti į Italijos teritoriją ir apsigyventi joje, jeigu po to, kai ji buvo padaryta, ir prieš nuteisiant ją padariusį asmenį, šie piliečiai įgijo Sąjungos pilietybę.

***** Toliau – EŽTK.

14. Italijos vyriausybės nuomone, šie klausimai nepriimtini, nes nagrinėjamos Italijos baudžiamosios teisės nuostatos, susijusios su pagalbos užsienio šalies piliečiams neteisėtai atvykti į Italijos teritoriją inkriminavimu, nepatenka į Sąjungos teisės taikymo sritį. Jos teigimu, elgesio, kuriuo siekiama padėti užsienio šalies piliečiams neteisėtai imigruoti, baudžiamasis kvalifikavimas nėra reglamentuotas Sąjungos teisės. Taigi šioje byloje reikšmingais Italijos teisės aktais Italijos Respublika neįgyvendino Sąjungos teisės, tad Chartija netaikytina.

15. Kaip teisingai nurodo Europos Komisija, Direktyvos 2002/90 1 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kiekviena valstybė narė įteisina atitinkamas sankcijas tam, kas iš anksto apgalvotai padeda asmeniui, kuris nėra valstybės narės pilietis, atvykti į valstybės narės teritoriją arba per ją vykti tranzitu pažeidžiant tos valstybės įstatymus dėl užsieniečių atvykimo arba jų vykimo tranzitu, ir tam, kas dėl finansinės naudos iš anksto apgalvotai padeda asmeniui, kuris nėra valstybės narės pilietis, apsigyventi valstybės narės teritorijoje pažeidžiant tos valstybės įstatymus dėl užsieniečių gyvenimo. Be to, pagal Pamatinio sprendimo 2002/946 1 straipsnio 1 dalį kiekviena valstybė narė imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad už Direktyvos 2002/90 1 ir 2 straipsniuose apibrėžtas nusikalstamas veikas būtų baudžiama veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasiomis baudžiamosiomis bausmėmis, dėl kurių gali būti taikoma ekstradicija.

16. Taigi reikia konstatuoti, kad šioje byloje nagrinėjamu atveju reikšmingais Italijos teisės aktais siekiama būtent įvykdyti išpareigojimus, kylančius iš Sąjungos teisės, taigi ją įgyvendinti.

17. Todėl Chartija neabejotinai taikytina pagrindinei bylai.

18. Dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo iškelto klausimo, manau, kad į jį galima atsakyti atlikus analizę, susijusią su nusikalstamos veikos sudėties požymiais, o konkrečiau – dviem iš šių požymių, t. y. teisiniu ir materialiniu požymiu.

19. Kalbant apie teisinį požymį, pagal bendrai pripažintą principą nusikalstamos veikos įteisinimas grindžiamas jo reikšmingumu. Jeigu yra įvykdoma ši pirminė sąlyga, kad veika galėtų būti laikomas nusikalstama, ji turi atitikti kitas, tokias pat svarbias sąlygas, tačiau jos gali būti įvykdytos tik jei įvykdyta pirmoji. To reikalaujama pagal teisėtumo principą, kurį yra išreiškęs Č. Bekarija, ir pagal numatytos sankcijos proporcingumo reikalavimą. Tačiau nė viena iš pastarųjų sąlygų nenagrinėjama, jeigu nėra įteisinimo būtinybės.

20. Teisė bausti priklauso viešajai valdžiai, kuriai suteikti įgaliojimai priimti įstatymus. Viešoji valdžia turi šiuos įgaliojimus tam, kad uždraustų elgesį, kuris, jos nuomone, pažeidžia vertybes, kurias ji laiko esminėmis, atsižvelgdama į savo socialinę moralę arba pagrindinius savo veikimo principus, t. y. veiksmus, kurie kenkia tam, kas paprastai vadinama viešąja tvarka.

21. Atsižvelgiant į tai, turint omenyje atsakomybėn patrauktų asmenų padarytų nusikalstamų veikų pobūdį, reikia nustatyti, kokiai viešajai tvarkai buvo pirmiausia pakenkta padarytu nusižengimu. Ar tai yra Italijos valstybės viešoji tvarka, ar pačios Sąjungos viešoji tvarka?

22. Manau, nekyla jokių abejonių, kad šiuo atveju kalbama apie Sąjungos viešąją tvarką. Iš tiesų Italijos baudžiamosios teisės aktai egzistuoja tik dėl to, kad jais yra įgyvendinti Direktyvos 2002/90 1 straipsnio 1 dalies, kurioje nustatyta, kad kiekviena valstybė narė įteisina atitinkamas sankcijas tam, kas iš anksto apgalvotai padeda asmeniui, kuris nėra valstybės narės pilietis, atvykti į valstybės narės teritoriją arba per ją vykti tranzitu pažeidžiant tos valstybės įstatymus dėl užsieniečių atvykimo arba jų vykimo tranzitu, papildytos Pamatinio sprendimo 2002/946 1 straipsnio 1 dalimi, kurioje valstybės narės įpareigojamos nustatyti sankcijas, leidžiančias įgyvendinti ekstradicijos priemonę, reikalavimai.

23. Šitaip valstybių narių baudžiamosios teisės aktais tik patvirtinama teisės normos, kurioje įtvirtintos valstybėms narėms bendros taisyklės, imperatyvi nuostata ir užtikrinama, kad jų būtų laikomasi.

24. Taigi kam skirta ši norma? Atsižvelgiant į vidaus rinką, apsaugoti konkrečias Sąjungai būdingas taisykles, taikytinas tik Sąjungos piliečiams, t. y. apsaugoti sistemą, kurioje nustatomos, jas derinant tarpusavyje, vienodai svarbios laisvės ir koncepcijos, kaip antai judėjimo laisvė, įsisteigimo laisvė ir pilietybė, t. y. patys Sąjungos sistemos pagrindai. Iš esmės sutinku, kad šie represiniai teisės aktai yra būtini.

25. Didesnį aiškumą, kuri suteikia teisinis nusikalstamos veikos požymis, kuri turi nustatyti valstybės narės ir kuriuo remiantis būtų galima įvertinti nusikalstamos veikos sunkumą, kuris, Sąjungos teisės aktų leidėjo nuomone, atskleidžia šią žalą viešajai tvarkai, galima nustatyti remiantis tuo, kad Pamatiniame sprendime 2002/946 baudžiamąja sankcija, kurią įpareigojamos nustatyti valstybės narės, turi būti galima išduoti nusikalstamą veiką padariusius asmenis ir prireikus kartu turi būti galima taikyti išsiuntimo priemonę. Siekis, kad būtų galimybė, atsižvelgiant į konkrečią situaciją, nuteisti kaltą užsienyje gyvenantį asmenį dėl Sąjungos viešajai tvarkai sukeltos grėsmės arba jį išsiųsti, rodo, kiek ši viešojo tvarka buvo sutrikdyta šio pobūdžio nusižengimais.

26. Taigi kalbama apie Sąjungos viešąją tvarką. Tačiau neižvelgiu nė vienos Direktyvos 2002/90 ar kurio nors kito dokumento nuostatos, kuri leistų manyti, kad „visateisės“ Sąjungos pilietybės įgijimas turi arba bent gali lemti šios viršesnės viešosios tvarkos pažeidimo, taigi ir kaltinamųjų padarytos nusikalstamos veikos, kuris bendrinėje kalboje vadinamas prekyba darbo jėga, išnykimą.

27. Jeigu būtų nuspręsta kitaip, iš tiesų šio pobūdžio prekyba būtų skatinama, vos tik valstybė pradėtų galutinį stojimą į Sąjungą procesą, nes prekiautojai būtų įsitikinę, kad vėliau įgis imunitetą. Taigi būtų pasiektas visiškai priešingas tikslas, nei siekė Sąjungos teisės aktų leidėjas.

28. Galiausiai reikėtų pažymėti, kad Italijos baudžiamojo įstatymo tekstas, visiškai atitinkantis Direktyvos 2002/90 ir Pamatinio sprendimo 2002/946 nuostatose įtvirtintus įpareigojimus, kurių veiksmingą įgyvendinimą jis užtikrina, susijęs tik su prekeiviais, o ne su šį veikimo būdą pasirinkusiais asmenimis.

29. Taigi šiuo atveju nesvarbu, kad neteisėtai atvykę į Sąjungos teritoriją šie asmenys tapo Sąjungos piliečiais ir įgijo visas su šiuo statusu susijusias teises.

30. Be to, kyla klausimas, koks galėtų būti teorinis šio rezultato pateisinimas.

31. Man atrodo nepaneigiama, kad negali susiklostyti tokia situacija, kai pakeitus Sąjungos teisę paralyžiuojamas nacionalinės teisės pažeidimas, dėl paprastos ir aiškios priežasties, kuri jau buvo nurodyta, kad nacionalinės teisės aktas kyla iš Sąjungos teisės ir kad tik šios teisės pakeitimas galėtų paveikti nagrinėjamą nacionalinę teisę. Vis dėlto Direktyvos 2002/90 1 straipsnio 1 dalis nebuvo niekaip keičiama ir, kaip jau tapo aišku, Sąjungos pilietybės įgijimas padarius nusikalstamą veiką neturi jai jokio poveikio.

32. Be to, manau, visiškai be reikalo remiamasi taikymo atgaline data *in mitius* principu, kuris, kaip suprantu, nurodomas pateikiant nuorodą į Chartijos 49 straipsnį. Iš tikrųjų šis principas išreiškia įstatymų taikymo laiko atžvilgiu būdą, kaip primenama pačiame Chartijos 49 straipsnio 1 dalies tekste. Be to, būtina, kad vienas kitą pakeistų įstatymai, susiję su ta pačia nusikalstama veika, o šiuo atveju taip nėra, nes nebuvo padaryta jokio pakeitimo, susijusio su nusikalstamos veikos kriminalizavimu ar baudimu už ją.

33. Iš tiesų tokį rezultatą galėtų lemti tik tai, kad nagrinėjama nusikalstama veika neteko reikšmės. Jau anksčiau įrodžiau, kad prekiautojų atveju taip tikrai nebuvo.

34. Neatsižvelgiant į argumentus, susijusius su viešąja tvarka, kiti analizės elementai, susiję su nusikalstamos veikos teisine struktūra, taip pat suteikia pagrindą atmesti pagrindinės bylos ieškovų teiginį.

35. Taigi dabar analizuosiu nusikalstamos veikos sudėties antrąjį, t. y. materialinį, požymį.
36. Dėl nusikalstamos veikos materialinio sudėties požymio įgyvendinimo būdo jis priskirtinas prie momentinių nusikalstamų veikų kategorijos. Iš tiesų pagalba atvykti faktiškai įgyvendinama, kai asmuo, pasitelkdamas „prekiautojus“, kerta Sąjungos išorės sieną, o pagalba apsigyventi – kai asmeniui įteikiami sukčiaujant gauti dokumentai, leidžiantys siūlyti jam teisę gauti lengvatas, susijusias su Sąjungos pilietybe ar užsienio šalies darbuotojo, kurio padėtis yra teisėta, statusu.
37. Atsižvelgiant į sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodytas datas, pagrindinės bylos ieškovams inkriminuojamos nusikalstamos veikos buvo visiškai ir galutinai padarytos Rumunijos stojimo į Sąjungą akto įsigaliojimo dieną, o dėl stojimo Direktyvos 2002/90 1 straipsnio 1 dalies, kuri yra visuotinai taikoma nuostata, tekstas nebuvo pakeistas.
38. Man atrodo, šiuos argumentus patvirtina palyginimas su pačių Rumunijos piliečių padėtimi, kai jie patys buvo laikomi darančiais nusikalstamą veiką tuo metu, kai jų statusas šitaip iš esmės pasikeitė, nes jų veiką sudarė neteisėtas gyvenimas šalyje. Iš tiesų skirtumas yra esminis.
39. Tokiu atveju buvusios trečiosios šalies piliečio padaryta nusikalstama veika yra tęstinė, o jos materialinis požymis, t. y. buvimas teritorijoje, kurioje jo neturėtų būti, neišnyksta, kol ši padėtis tęsiasi. Viena iš akivaizdžiausių tęstinės nusikalstamos veikos pasekmių yra ta, kad senaties terminas pradedamas skaičiuoti tik nuo tada, kai tokia veika nutraukiama.
40. Jeigu pilietybė įgyjama, kol dar daroma nusikalstama veika, išnyksta vienas iš konkrečių elementų, kuriais remiantis inkriminuojamas neteisėtas gyvenimas šalyje, taikomas tik suinteresuotajam asmeniui, nes tiesiogiai paveikiamas būtent materialinis nusikalstamos veikos elementas, kuris dar nepasibaigęs ir yra nedalomas. Iš tiesų visų Sąjungos pilietybės suteikiamų teisių įgijimo dieną išnyksta vienas iš tęstinę nusikalstamą veiką sudarančių elementų, t. y. nebuvimas visateisiu Sąjungos piliečiu.
41. Kartu nusikalstama veika, numatyta tik trečiosios valstybės narės piliečiams, praranda reikšmę Rumunijos piliečiams, ir tai suteikia pagrindą nebetęsti baudžiamojo persekiojimo tų asmenų, kurie, pavyzdžiui, būtų grąžinti į savo kilmės šalį, tačiau dar nepasibaigęs jų nusikalstamos veikos senaties terminas.
42. Atsižvelgdamas į visus šiuos argumentus, laikausi nuomonės, jog Direktyvos 2002/90 1 straipsnio 1 dalį, Pamatinio sprendimo 1 straipsnio 1 dalį ir Chartijos 49 straipsnį reikia aiškinti taip, kad dėl valstybės įstojimo į Europos Sąjungą, kuris įvyko padarius nusikalstamą veiką, kurią sudaro pagalba šios valstybės piliečiams neteisėtai atvykti į valstybės narės teritoriją ir ten apsigyventi, ir iki tokia nusikalstamą veiką padariusio asmens nuteisimo, tokia nusikalstama veika neišnyksta.

V – Išvada

43. Atsižvelgdamas į pirmiau pateiktus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui pateikti tokį atsakymą *Tribunale ordinario di Campobasso* (Kampobaso teismas, Italija):

2002 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2002/90/EB, apibrėžiančios padėjimą neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi, 1 straipsnio 1 dalis, 2002 m. lapkričio 28 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2002/946/TVR dėl bausmių sistemos stiprinimo siekiant užkirsti kelią padėjimui neteisėtai atvykti, vykti tranzitu ir apsigyventi 1 straipsnio 1 dalis ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad dėl valstybės įstojimo į Europos Sąjungą, kuris įvyko padarius nusikalstamą veiką, kurią sudaro pagalba šios valstybės piliečiams neteisėtai atvykti į valstybės narės teritoriją ir ten apsigyventi, ir iki tokia nusikalstamą veiką padariusio asmens nuteisimo, tokia nusikalstama veika neišnyksta.